

Larix decidua 'Repens'
modrzew europejski 'Repens'

(C) fot. Gabriel Tomżyński

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin

(C) fot. Agnieszka Żukowska

Odmiana opisana w Anglii już w XIX wieku, niemożliwa współcześnie do zidentyfikowania. Obecnie nazwa zbiorowa dla grupy odmian (podobnie jak L.d. Pendula). Obejmuje rośliny o płożących się po ziemi pędach, zwykle produkowane w formie piennego drzewka, o wszystkich pędach zwisających. Wysokość drzewka zależy od wysokości szczepienia. Najczęściej współcześnie pod tą nazwą spotykamy odmianę odróżniającą się od innych podobnych, mocniejszymi, szeroko rozpostartymi pędami głównymi, z delikatniejszymi warkoczami pędów drugiego rzędu. Często przybiera formę podwójnego lub wielokrotnionego kopca. Nie wytwarza pędu przewodniego. Pędy jasnobrązowe, dość cienkie, wiotkie. Pączki obficie pokryte żywicą. Igły sezonowe, zielone, wczesnie pojawiające się wiosną. Przed opadnięciem przebarwiają się na intensywny żółty kolor. Najlepiej rośnie w pełnym słońcu, na zasobnej, umiarkowanie wilgotnej glebie. Wysokość zaszczepionego drzewka możemy zmienić przez podwiązanie wybranego pędu do palika. Najładniej wyglądają samotnie rosnące, pojedyncze egzemplarze.

autor: Magdalena Tomżyńska, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

pochodzenie

grupa roślin

grupa użytkowa

forma

siła wzrostu

pokrój

docelowa wysokość

barwa liści (igieł)

zimozieloność liści (igieł)

nasłonecznienie

wilgotność

ph podłoża

rodzaj gleby

walory

zastosowanie

strefa

pierwsza publikacja: C. Lawson 1836

iglaste

iglaste

małe drzewo lub duży krzew

roślina wolnorosnąca (karłowa)

płożący

przewisający (płaczący, zwisty)

od 1 m do 2 m

jasnozielone

igły opadające na zimę

stanowisko słoneczne

podłoże umiarkowanie wilgotne

odczyn lekko kwaśny

przeiętna ogrodowa

próchnicza

ciekawy pokrój

ładne jesienne zabarwienie

ozdobne z liści/igieł

ogrody przydomowe

ogrody skalne

ogrody wrzosowiskowe

rabaty

soliter (pojedynczo)

4

autor: Magdalena Tomżyńska, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;